

Mély tőzeg

[Látó, 2011. október]

Bármit is nevezel mezőnek, én nem
mehetek be veled a közepébe.
Nincs rá idő, annyi mindenről kéne
még hallgatni, de folyton megered a
nyelvem, és amit hátrahagy, könnyörgöm.
Nem mintha a tavaszi munkák közben
például több hasznomat vennék, pedig
emlékszem még minden mozdulatra, de
sivár lett a kezem, mint a porcelán.
Egyébként milyen nagyszerű lehetne
egy tanulság nélküli élet. Arra
riadni fel mégis, hogy egy mély tőzeg-
mezőn állok, és bárhogy kapálózom
is, lehúz az arcod, mint egy vasgolyó.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Krusovszky Dénes

Látó Szépirodalmi Folyóirat